

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2791/05
09.02.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Слијепчевића, председника већа, Љиљане Ивковић-Јовановић, Слободана Спасића, Надежде Радевић и Владимира Тамаша, чланова већа, у правној ствари тужиље АА, чији је пуномоћник АБ, против тужене ББ, чији је пуномоћник БВ, адвокат, ради утврђења по тужби и ради ништавости уговора о доживотном издржавању по противтужби, решавајући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Окружног суда у Пожаревцу Гж. 797/03 од 10.12.2003. године, у седници већа одржаној дана 9.2.006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као НЕОСНОВАНА ревизија тужене ББ изјављена против пресуде Окружног суда у Пожаревцу Гж. 797/03 од 10.12.2003. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Пожаревцу Гж. 797/03 од 10.12.2003. године, одбијена је као неоснована жалба тужене ББ и потврђена је делимична пресуда Општинског суда у Жагубици П. 496/01 од 19.6.2002. године, којом је одбијен као неоснован противтужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је без правне важности уговор о доживотном издржавању Р.број 248/88 од 13.7.1988. године, који је закључен и оверен пред истим судом између покојног ПП, као примаоца издржавања, и тужене АА, као даваоца издржавања.

Благовременом и дозвољеном ревизијом тужена АА побија другостепену пресуду због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану другостепену пресуду у смислу члана 386. Закона о парничном поступку, у вези са чланом 491. став 4. сада важећег Закона о парничном поступку, ревизијски суд је нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Правилно је другостепени суд применио материјално право када је на основу чињеница утврђених у првостепеној делимичној пресуди, жалбу тужене ББ као неосновану одбио и потврдио првостепену пресуду.

Према утврђеном чињеничном стању код Општинског суда у Петровцу на Млави дана 13.7.1988. године под бројем Р. 248/88 закључен је уговор о доживотном издржавању између сада покојног ПП, примаоца издржавања, и мл. ВВ, његове унуке, коју је заступао законски заступник, отац ГГ, као даваоца издржавања. Тужиља АА је рођена __. године, а у тренутку закључења и овере од стране судије уговора о доживотном издржавању имала је 16 година и 2 месеца тј. била је делимично пословно способна. Отац тужиље је преузео обавезу да издржава примаоца издржавања до пунолетства даваоца издржавања.

Тужена ББ тражила је да се уговор о доживотном издржавању поништи са разлога што је тужиља АА у време закључења уговора била малолетна, па стога издржавано лице, а не лице које може другог да издржава. Правилном применом материјалног права одбијен је као неоснован противтужбени захтев тужиље ББ којим је тражила да се утврди да је без правне важности наведени уговор о доживотном издржавању. Према одредбама члана 330. став 3. Закона о браку и породичним односима ("Службени гласник СРС", бр. 22/80, 24/84, 11/88) мал. децу заступају родитељи. Они у име и за рачун мал деце . врше, између осталог, све правне послове који спадају у пословање и управљање имовином, као и све друге имовинско-правне послове. Нема стога никаквих сметњи да родитељ, као законски заступник свог мал. детета, закључи уговор о доживотном издржавању у име и за рачун детета. У том случају, овера таквог уговора од стране судије уз обавезу да судија уговарачима прочита уговор и да их упозори на његове последице (члан 117. став 5. Закона о наслеђивању "Службени гласник СРС", бр. 52/74, 1/80 и 25/82), обавља се у присуству родитеља као заступника свог мал. детета. Присуство самог детета није услов правне ваљаности уговора, јер родитељ у целини, у свим компонентама уговора, били оне садржинске или формалне природе (односећи се на форму закључења уговора), заступа своје мал. дете и делује у његово име и за његов рачун. Према томе, означена овера уговора извршава се правно ваљано у присуству родитеља мал. уговарача. Кад је у његовом присуству судија прочитао уговор и странке упозорио на последице уговора, форми из члана 117. став 5. Закона о наслеђивању, као услови правне ваљаности уговора, је удовољено. Стога је и по оцени ревизијског суда предметни уговор о доживотном издржавању пуноважан и не постоје разлози за његову ништавост. Нису основани наводи у ревизији којима се истиче супротно материјално правно тумачење, ово тим пре што је у време закључивања спорног уговора мал. АА била делимично пословно способна, па самим тим способна да на наведени начин закључи предметни уговор са наведеном садржином.

На основу наведеног, применом одредбе члана 393. ЗПП-а, увези са чланом 491. став 4. сада важећег ЗПП-а, ревизија је одбијена као неоснована.

Председник већа-судија,
Драгиша Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Мирјана Војводић

мз